

متن پرسش

با سلام: در بحث های معرفه النفس جملاتی از دکارت در اثبات «من» انسان آوردید که برای ما خیلی جالب بود، ولی استاد مطهری در کتاب توحید صفحه ی ۲۰۰ این حرف را که «من فکر می کنم پس وجود دارم» را یکی از مزخرف ترین حرف های دنیا می دانند و این پایه را می شکنند و البته خیلی از اثبات های دیگر دکارت هم می ریزد. آیا این حرف دکارت برای استفاده در معرفه النفس مضر نیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین طور که آن استاد شهید «رضوان الله علیه» می فرماید این حرف دکارت به عنوان یک قضیه ی منطقی هیچ ارزش علمی ندارد و حتی پایه ی انانیت فرهنگ غربی شد، ولی از جهت فضای شکاکیتی که منجر به این جمله می شود و می رسد به این که پس یک چیز غیر قابل شکی در من هست که نمی توانم به آن شک کنم، می توان مورد توجه قرار داد. موفق باشید